

Møllerens Datter

Kinematografisk Drama i 2 Akter,
60 Afdelinger.

PERSONERNE

Hans Langen, Møller.....	Hr. Johannes Kilian	
Anna, hans Kone	Fru Elisabeth Christensen	
Esther, deres Datter.....	Frk. Jelwa Petersen	
Elkan, Missionær	Hr. Arnold Petersen	
Emmerich, en ung Maler	Hr. Jon Iversen	
Lentz, en gammel Rentier	Hr. Carl Petersen	
Vaskeribestyreren	Hr. Svend Cathala	
Marion.....	Frk. Bertha Lindgreen	
Jean	} Hr. Holger Bæk	
Antoine } Malere.....		} Hr. Chr. Kørne
Frantz }		
En Vært i et Spisehus	Hr. Nathansen	
„Røde Joakim“	Hr. Elith Pio	
Frøken Haussen.....	Fru Solborg-Fjeldsøe Rasmussen	
Frøken Ziebel	Fru E. Pio	
Halck	Hr. Tage Hertel	
Wittgenstein	Hr. Sonnegaard	
Louise	Frk. Camilla Folmersen	
En Pige hos Lentz	Frk. Valborg Lusty	
En Tjener hos Lentz.....	Hr. Elith Petersen	
En Læge.....	Hr. Johan Jensen	

Malere og Modeller, Møllerfolk og Bønder, Publikum,
Gæster paa et Spisehus o. s. v.

AFDELINGER

- 1) Elkans Ferie
- 2) „Giv mig Tid —!“
- 3) Festen i Laden
- 4) Elkan sværmer ikke for Dansens
Glæder —!
- 5) Forstenet
- 6) Intet Svar
- 7) Et Uheld paa Landevejen
- 8) Automobileksplosionen
- 9) Emmerich som Rekonvalescent
- 10) Hjælp fra den nærliggende Mølle
- 11) Hyggelige Timer —
- 12) Spirende Elskov
- 13) En Udflugt til Skovs
- 14) Solskin og Sang
- 15) „Flygt med mig til Byen —!“
- 16) Fristende Stemmer
- 17) Forgæves Frieri
- 18) Esthers Flugt
- 19) Imod den uvisse Skæbne —
- 20) Det farlige Æventyr
- 21) Sorg
- 22) Hos Emmerich —
- 23) Fødselsdagspresenter
- 24) „Champagnepigen leve“
- 25) En Draabe Malurt — —!
- 26) Nogen Tid senere —
- 27) Emmerichs Kostumefest
- 28) Danserinden

- 29) En Overraskelse —
- 30) Sveget
- 31) Esther forlader Emmerich
- 32) Ene i Skoven —
- 33) En fortvivlet Beslutning
- 34) Rentier Lentz —
- 35) Esther bliver hos Lentz
- 36) Lentz paa Udflugt
- 37) I Skoven
- 38) En sørgelig Ulykke
- 39) Esther staar atter alene
- 40) Et Møde med Fortiden
- 41) Barmhjærtighedens Ord
- 42) Anger —
- 43) Esther søger Plads
- 44) Paa Vaskeriet
- 45) Forhaanelser og Ydmygelser!
- 46) Hos Bestyreren
- 47) Alene i Storstaden —
- 48) Evige Skuffelser —
- 49) Det Uvisse —
- 50) Det sidste Maaltid Mad —
- 51) Overalt kun Raahed
- 52) I Byens Udkant
- 53) Evangeliet for de Fattige —
- 54) „Tilgiv mig!“
- 55) Elkans Glæde
- 56) Et Opgør med Fortiden
- 57) „Følg mig til det gamle Hjem“ —
- 58) Ved Møllen —
- 59) Alt er uforandret —
- 60) Imod Lykken og Solen. —

ESTHER, de gamle Møllerfolks Datter, er et Solskinsbarn. Hun synes defor ikke ret at kunne slaa til, da Elkan, den unge Missionær, tilbyder hende sin Haand. Det tunge og mørke, der hviler over Elkan, kontrasterer imod Esthers glade Latter og Sang. Dog, der er meget hos den kære Elkan, som tiltaler Esther, Elkans gode Hjærte og hans Storsind — men dog føler hun, at han ikke ejer hendes Hjærte helt.

Den unge Maler Emmerich er paa en Automobiludflugt. Chaufføren taber Styret over Bilen, denne kører ned i en Grøft, en Benzinekspllosion paafølger; Emmerich kommer let til Skade. Fra den nærliggende Mølle iler Folkene til for at bringe Hjælp og Emmerich transporteres til Møllen, hvor en foreløbig Forbinding anlægges.

Emmerich faar den gamle Mølle mere og mere kær, den unge Pige er som en lys Alf for ham og han udstrækker sin Reconvalens saalænge som muligt. Uvilkaarligt drages Esther mod den unge sympatheriske Enthusiast. Elkan frier atter til Esther og da Mølleren absolut vil have sin Datter gift med Missionæren, opvækkes Esthers Trods og da Maleren foreslaar hende at flygte med ham til Storstaden, er hun letsindig nok til at indvillige.

De gamle Folks Sorg er grænseløs, da de opdager Esthers Flugt. Elkan, hvis Hjærte bløder dybt, formaner til Ydmyghed og Taalmod. Skæbnen har villet saaledes.

En Tid lang er Forholdet mellem Emmerich og Esther yderst hjerteligt, men den svigefulde Kunstner svigter mest sin lille Elskede, der har troet paa sit naive Ideal som paa en Guddom.

Ved en Kostumefest opdager Esther Malerens Falskhed, dødelig forelsket i en af sine Modeller, Morion, tilsværger han hende de samme Eder, som Esther i sin Tid maatte høre.

Esther mener i sin Sorg, at hele Livet er tabt for hende. Hun vanker omkring i en Park udenfor Byen for at gøre en Ende paa sin Tilværelse ved at skyde sig. Den gamle Rentier Lenz kommer tilfældigt forbi og forhindrer resolut Esther i at begaa den forfærdelige Gerning. Esther bliver nu hos Lenz, der for hende er som en faderlig Ven. Hendes Hjærte faar Ro efter den Storm, der har hærget det. Ulykkeligvis vil Skæbnen, at den gamle Rentier Lenz en Nat efter at være kommen hjem fra Klubben rammes af et Hjerteslag. Da Tjeneren om Morgenen vil vække sin Herre er han død. Dette er et haardt Slag for Esther, der for den gamle Rentier var som en Datter. Familien bortviser den unge Pige fra Villaen, da Lenz ingen testamentariske Bestemmelser har gjort med Hensyn til Esther. Hun er nu atter alene.

Hun kommer tilfældigt til at overvære et Missionsmøde i den indre By. Her genser hun nu atter Elkan — hun ser hvilken Afgrund, der gaber for hendes Fødder, dersom hun opluges af Storbyens Molock. Hun vil se at faa en Beskæftigelse og søge at glemme sin Fortids Sorg i Arbejdet i Stedet for at prisgive sig til sin uvirksomme og haabløse Tilværelse, saameget mere som hendes faa Skillinger snart er slupne op.

Det lykkes Esther at faa Plads paa et Vadskeri, men her haaner hendes kvindelige Kammerater hende, da de har erfaret hendes „Fortid“, saa Opholdet her bliver utaaleligt for den unge Pige, der maa se sig om efter en anden Beskæftigelse. Men overalt maa hun høre for sin ulyksalige „Fortid“. Livet bliver hende et Helvede og sluttelig ser vi hende fattig og forladt vanke om i Forstadens Parkanlæg.

Her ser hun paany Elkan, der denne Gang taler Barmhertighedens Evangelium for de Fattige: „Du, der er faldet, ogsaa for dig banker et tilgivende Hjærte — — —“

Esther styrter hen mod Taleren. Elkan er den Frelsens Skikkelse, der skal bringe hende til at glemme hendes Fald og Fejl.

Og i den gamle Mølle banker to Hjærter Faders og Moders, der véd at tilgive det vildfarne Barn. Esther er den samme nu som før, den gamle Møllens Folk kaster Glemselens Slør over Fortiden og Elkan vandrer lyse Tider i Møde med Esther ved sin Side. — — —

18617

Leveres fra „BIORAMA“,
København -- Kristiania.